

DE OMSLAGTEKENING

De door Felix van de Beek getekende Mopsvleermuis of Dwarsoor, *Barbastella barbastella* (Schreb.), die sinds 1930 onvindbaar was in Zuid-Limburg, werd in 1940 door Drs. P. J. Bels herontdekt in een grot enkele km ten Zuiden van Maastricht. De rug van deze vleermuis is donker zwartbruin, de vlieghuid en de buikzijde zijn lichter van kleur. De dwarsoor is een uitstekende vlieger. Zij vliegt al jagend vrij hoog en snel, bij voorkeur aan de rand van een bos, in een park of in een bomgaard.

RECTIFICATIE

Bladz. 135 (no. 10). Verslag van Maastricht, 9e regel te lezen: Opeengedrongen Monarda schijnkransen. Bladz. 151 (no. 11). Kolom links, 12e regel inlassen „niet”. Bladz. 152. Kolom links 7e regel lezen „Zwempoten”. Bladz. 152. Kolom links, 3e regel v.o. lezen „de pigmentvlekjes”.

UIT EIGEN KRING

Zilveren doctoraat. In stilte is voorbijgegaan de dag — 9 december 1963 —, waarop het 25 jaar geleden was, dat Ir. W. H. Die mont cum laude promoveerde aan de landbouwhogeschool te Wageningen op proefschrift: „Zur Sociologie und Synoekologie der Buchen- und Buchenmischwälder der Nordwestdeutschen Mittelgebirge”. Nu alle gevaar voor een feestelijke herdenking voorbij is, wil de redactie dit feit toch aan de vergetelheid ontrukken en de zilveren doctor tevens haar hartelijke gelukwensen aanbieden.

Bij een afscheid. De gouverneur van de provincie, Mr. Dr. F. J. M. A. Houben, gaat ons verlaten. Gedurende ruim 15 jaren heeft hij met beleid en grote toewijding ons gewest bestuurd. Limburg is hem hiervoor dankbaar. Het Genootschap is hem bovendien zeer erkentelijk voor de grote belangstelling, die hij steeds voor ons werk getoond heeft. Wanneer er iets bijzonders te doen was, hetzij herdenking hetzij tentoonstelling, dan kwam ook onze gouverneur. Ad multos annos.

VERSLAG
VAN DE MAANDVERGADERINGEN

te Maastricht, op woensdag 4 december 1963.

De voorzitter maakt melding van twee belangrijke aanwinsten. Vooreerst de Moerasschildpad, *Emys orbicularis* L., geschonken door de heer L. H. Schijns uit Etenaken en door de goede zorgen van de heer ter Horst in ons museum terecht gekomen (voor nadere bijzonderheden leze men het artikel in het vorig maandblad). Vervolgens de onderkaak van een mammoet, *Mammonteus primigenius* (Blum.), door de waakzaamheid van Ir. J. Kest, directeur van de Maascentrale te Buggenum, voor de wetenschap behouden en door de directie van de Provinciale Limburgse Electriciteits Maatschappij (P.L.E.M.) aan het museum geschonken. Deze onderkaak werd op 25 nov. opgebaggerd ten Z. van de spoorbrug Buggenum, 10 m onder het maaiveld, doch vlak onder de grindlaag. Deze kaak vertoont geen sporen van gerold te zijn, zodat wij mogen aannemen, dat ze niet van verre is gekomen.

Naar aanleiding van deze laatste schenking vertelt de voorzitter het een en ander over het gebit van de mammoet. Het volledig gebit van de mammoet bestaat uit twee bovensnijtanden, die uitgegroeid zijn tot slag tanden, en uit zes kiezen in iedere kaakhelft, die echter nooit tegelijk functioneren. Het bijzondere bij de olifanten is, dat de kiezen horizontaal wisselen. Een nieuwe kies wordt dus gevormd achter de functionerende, die gaat verdwijnen. Een dergelijke tandwisseling vinden wij onder de recente zoogdieren verder nog alleen bij de zeekoeien aan de Atlantische kust van Midden-Amerika en aan het tropisch deel van de Atlantische kust van Afrika, de lamantijnen. Wat de slag tanden betreft neemt men aan, dat beide geslachten van de mammoet deze bezaten, gelijk dat thans nog het geval is bij de Afrikaanse olifant. Daar wij hier echter alleen met de onderkaak te maken hebben, zullen wij onze bijzondere aandacht schenken aan de kiezen.

Een kies bestaat uit een aantal lamellen van dentine of tandbeen, omgeven door email en onderling verbonden door cement. De mammoet kreeg in iedere kaakhelft achtereenvolgens zes